

» спрѣ но то слѣдова да тече. Но кой
» нѣлѣ таїж водѣ вѣтре и дѣ отива
» да иж тѣрси, когато ще иж подновава?
» ты трѣбаше да затулашь онзи стрѣ-
« бѣз, и да икономисвашь съ гулѣмо
» вниманиѣ водѣтѣ си защото ако
» правишъ тоба ще се съвърши и неще
» имашъ вѣки водѣ.

Пъшинакъ-а мѣ отговори, че отъ
какъ е начало сажицѣ-то да грѣе на зем-
лята отъ тогива, непрестанно тече тѣ-
зи вода безъ да се умали нѣкоги и бе-
зъ да иманѣкой нѣждѣ да иж подновава.
И и езеро-то не е дрѣгъ нѣщо
свенъ вода. Сички-тѣ тѣзи вѣхъ за-
дѣтето неви удивленїѧ, защото като
гледаши и езерото стори мѣ се че гледа
едно голѣмо зерцало.

Старецъ-а се врати съ поливника си
пъленъ съ водѣ, и начна да полива цвѣ-
тата, када сиши и си сѣ въ кърка.